

Sygn. akt: **IC 102/16**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez sekr. sąd. J. J. w dniu 14 grudnia 2016 r.

sprawy z powództwa **D. Z.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki D. Z. kwotę 4.247,22 zł (czterech tysięcy dwustu czterdziestu siedmiu złotych dwudziestu dwóch groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 3.115,62 zł od 20 czerwca 2015 r. oraz od kwoty 1.131,60 zł od 17 lipca 2015 r. w każdym przypadku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. obciąża kosztami procesu pozwaną (...) S.A. w W. w 87,93%, zaś powódkę D. Z. w 12,07%, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

UZASADNIENIE

Powódka **D. Z.** wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) **Zakładu (...) w W.** kwoty 4.829,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 3.698,39 od dnia 20 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.131,60 zł od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia zapłaty oraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w następstwie zdarzenia komunikacyjnego 19 maja 2015 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki T. o nr rej. (...). W następstwie zgłoszenia szkody pozwana posiadająca status ubezpieczyciela OC sprawcy szkody wszczęła postępowanie likwidacyjne. Na podstawie sporządzonej na zlecenie pozwanej kalkulacji naprawy, celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki T. o nr rej. (...), mające na celu przywrócenie ww. pojazdu sprzed wypadku ustalone zostały na poziomie 7.270,89 zł. Nadto pozwana przyznała powódce kwotę 990,15 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Powódka dochodzi odszkodowania w kwocie 3.698,39 zł tytułem różnicy pomiędzy rzeczywistą szkodą w pojeździe w kwocie 10.969,28 zł, a kwotą wypłaconego odszkodowania 7.270,89 zł oraz kwoty 1.131,60 zł tytułem różnicy pomiędzy kosztami rzeczywistego i uzasadnionego korzystania z najmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.121,75 zł, a przyznanym przez pozwaną odszkodowaniem z tego tytułu w wysokości 990,15 zł.

Nakazem zapłaty z 15 grudnia 2015 r. wydanym w sprawie I Nc 1612/15, referendarz sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku uwzględnił powództwo.

Pozwana skutecznie wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazała, że powódka nie wykazała zarówno zasadności oraz wysokości roszczenia. Zdaniem pozwanej wypłacona kwota odszkodowania odpowiada realnie poniesionej w wyniku zdarzenia drogowego szkodzie.

Wskazała, że załączona do pozwu kalkulacja naprawy stanowi jedynie hipotetyczne szacowanie wysokości szkody. Pozwana argumentowała, że powódka nie wykazała faktu poniesienia kosztów naprawy wynikających z tej kalkulacji. Odnosząc się do żądania zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, powołując się na orzecznictwo, wskazywała na brak postaw do zwrotu kosztów z tego tytułu powyższej 7 dni uznanych w toku postępowania likwidacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2015 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki T. o nr rej. (...), stanowiący własność D. Z..

Okoliczność bezsporna , vide: zeznania powódki, k. 71 .

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W..

Okoliczność bezsporna .

Na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki T. o nr rej. (...) powódka zawarła w dniu 10 czerwca 2015 r. z P. M. prowadzącym działalność pod firmą PHU (...) w G. umowę najmu pojazdu zastępczego. Umowa obowiązywała od 10 czerwca 2015 r. do 25 czerwca 2015 r.

Okoliczność bezsporna , vide: umowa najmu, k. 32-33; zeznania świadka P. F., k. 70 .

Z tytułu umowy najmu pojazdu zastępczego powódka poniosła koszt w wysokości 2.767,50 zł

Dowód : faktura, k. 33.

P. F. w imieniu powódki D. Z. 31 maja 2015 r. zlecił oszacowanie kosztu naprawy uszkodzonego pojazdu marki T. o nr rej. (...), w systemie DAT, który wyniósł 10.969,28 zł przy stawce 130 zł/rbg za prace blacharko-mechaniczne i lakiernicze. Powódka poniosła koszt sporządzenia kalkulacji w wysokości 184,50 zł.

Dowody : kalkulacja naprawy, k. 21-25; zeznania świadka P. F., k. 70 .

Pozwana (...) S.A. w W. po przeprowadzeniu procedury likwidacyjnej przyznała powódce odszkodowanie w łącznej wysokości 8.261,04 zł, w tym 990,15 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Okoliczność bezsporna , vide : decyzja, k. 16, 36 .

Stawki w wysokości 60 zł netto zastosowane w kalkulacji sporządzonej na zlecenie pozwanego nie są stosowane w zakładach naprawczych zrzeszonych w (...), jak i w autoryzowanych (...).

Uśrednione stawki w zakładach o profilu usług blacharsko – lakierniczych na terenie T. i woj. (...) wynosiły 116 zł netto dla prac mechanicznych i blacharskich oraz 137 zł netto dla prac przygotowawczych i lakierniczych.

Technicznie i ekonomicznie uzasadnione koszty przywrócenia pojazdu marki T. o nr rej. (...) do stanu sprzed zdarzenia drogowego z 19 maja 2015 r. ustalone zgodnie z technologią producenta pojazdu i zasadami bezpieczeństwa oraz sztuką blacharsko – lakierniczą, z zastosowaniem części oryginalnych, bez potrąceń stawek kalkulacyjnych uśrednionych według zakresu naprawy i kwalifikacji określonych przez (...), kształtuje się na poziomie 10.386,51 zł brutto.

Pojazd nie został naprawiony w pełnym zakresie i zakres wykonanej naprawy nie przywrócił pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Zderzak tylny zamontowany został w stanie nowym jako zamiennik. Pokrywa bagażnika została naprawiona doraźnie.

Stawka najmu w wysokości 150 zł za dobę jest na poziomie uśrednionych stawek najmu podawanych przez koncesjonowane wypożyczalnie pojazdów dla pojazdów porównywalnych klas, nie jest zawyżona. Okres naprawy

pojazdu marki T. o nr rej. (...) obejmujący czas technologicznej naprawy, okres realizacji dostawy części w ilości 5 roboczodni uzasadnia okres najmu pojazdu zastępczego dla okresu technologicznego.

Dowody : opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny pojazdów, (...) z kosztorysem naprawy, k. 86-103, k. 118; zeznania świadka P. F., k. 70 .

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Stan faktyczny został ustalony przede wszystkim na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej B. S.. Opinia ta stanowiła podstawę ustalenia szkody poniesionej przez powódkę. Biegły w swoich opiniach posługiwał się jasnymi i precyzyjnymi określeniami oraz w sposób wyczerpujący i zupełny udzielił odpowiedzi na zadane pytania. Należy stwierdzić, że wnioski w nich zawarte są jasne, a przeprowadzony wywód stanowiący ich uzasadnienie jest logiczny. W tym stanie rzeczy sąd uznał opinię biegłego za rzetelną, mając na względzie także to, że osoba je sporządzająca posiada odpowiednie kwalifikacje w dziedzinie, w zakres której wchodził przedmiot opiniowania.

Strona powodowa wniosła o sporządzenie przez biegłego opinii uzupełniającej, na okoliczność zakresu uszkodzeń pojazdu marki T. o nr rej. (...), w zakresie przede wszystkim wymiany tylnego zderzaka na zamiennik oraz uszkodzenia odblasków. Biegły będąc słuchany na rozprawie w sposób szczegółowy i wyczerpujący do tych zastrzeżeń się odniósł. Po wyjaśnieniu przez biegłego zaistniałych niejasności strony postępowania więcej wątpliwości nie składały, również sąd nie dopatrywał się potrzeby uzupełnienia, czy dalszego wyjaśnienia.

Sąd w swych ustaleniach oparł się również na zeznaniach powódki oraz świadka P. F., którzy potwierdzili zdarzenie z 19 maja 2015 r.; nadto świadek potwierdził również fakt częściowej naprawy uszkodzonego pojazdu, jak również najem pojazdu zastępczego.

Przystępując do rozważań prawnych należy wskazać, że stan faktyczny w sprawie był w zasadzie niesporny, a powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części. Poza sporem była legitymacja stron postępowania. Pozwana nie kwestionowała w szczególności faktu wystąpienia kolizji drogowej, jak i samej zasady swojej odpowiedzialności odszkodowawczej na podstawie umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Poza sporem były również wysokości wypłaty odszkodowania z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu oraz z tytułu najmu pojazdu zastępczego, jak i sposób kalkulowania tego odszkodowania w każdym przypadku z uwzględnieniem kosztów brutto.

Spornym zagadnieniem w przedmiotowej sprawie wysokość stawek roboczogodziny należnych przy naprawie uszkodzonego pojazdu, użycia do jego naprawy oryginalnych części oraz zasadność żądania przez powódkę zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w pełnej wysokości.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że naprawienie szkody oznacza wykonanie czynności niezbędnych do przywrócenia stanu sprzed szkody zaistniałej w pojeździe, przy czym brak poniesienia tych kosztów przez stronę poszkodowaną nie oznacza, że szkody tej nie poniosła. Powód ma prawo żądać uiszczenia na jego rzecz odszkodowania w wysokości niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 k.c. i art. 361 k.c., przy czym w przypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu

„wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia do stanu poprzedniego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 20 listopada 1970 r., II CR 425/72).

Należy wskazać, że Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 05 listopada 1980 r., w sprawie o sygn. akt III CRN 223/80, które niniejszy Sąd podziela w całości, stwierdził, że naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Oznacza to, że do ekonomicznie uzasadnionych wydatków zaliczyć należy koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Jeżeli do osiągnięcia celu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na to wydatki wchodzą w skład kosztów naprawienia szkody poprzez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę, również obniżenie należnego powodowi świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe nie znajduje dostatecznych podstaw prawnych.

Nadto ww. wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że naprawienie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na nie wydatki wchodzą w skład kosztów naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji powyższe wydatki obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę.

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła kwoty 4.829,99 zł tytułem nie przyznanej pozostałej części odszkodowania, w tym kwoty 1.131,60 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego.

Sąd w oparciu o opinię biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej według kwalifikacji zakresu naprawy ustalonego przez pozwaną, co nie było w niniejszej sprawie kwestionowane, ustalił, że koszty przywrócenia pojazdu T. o nr rej. (...), do stanu sprzed zdarzenia drogowego z 19 maja 2015 r., przy zastosowaniu uśrednionych stawek za rbh prac naprawczych: blacharsko - mechanicznych i lakierniczych na poziomie 116 zł/137 zł oraz cen części oryginalnych i technologicznie uzasadnionych wyniósł 10.386,51 zł.

Sąd w oparciu o uzupełniającą opinię biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej przyjął, że nie wykazano, aby odblaski zostały uszkodzone w przedmiotowym zdarzeniu. Biegły będąc słuchany na rozprawie w dniu 14 grudnia 2016 r., wskazał, że odblaski te nie były wymienione w ocenie rzeczoznawcy w ramach postępowania likwidacyjnego jako elementy uszkodzone. Z tego względu biegły sądowy tych elementów nie uwzględnił w swej opinii. W toku postępowania sądowego strona powodowa nie wykazała, by przedmiotowe odblaski zostały uszkodzone w zdarzeniu z 19 maja 2015 r., do czego była zobowiązana na mocy art. 6 k.c. i 232 k.p.c.

Wobec faktu, że niezbędny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu wyniósłby 10.386,51 zł brutto, a powódce tytułem odszkodowania wypłacono kwotę 7.270,89 zł, należy uznać, że pozwana nie wykonała w całości ciążącego na niej zobowiązania wynikającego z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Tym niemniej sąd miał na uwadze okoliczność, że powódka jako wartość naprawy wskazywała kwotę 10.969,28 zł, w związku z tym za zasadne uznać należy odszkodowanie z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu w wysokości 3.115,62 zł, stanowiące różnicę pomiędzy kwotą 10.386,51 zł, a kwotą 7.270,89 zł przyznanego i wypłaconego odszkodowania z tego tytułu.

Przechodząc do oceny roszczeń powódki z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego wskazać należy, że było ono zasadne w całości. Pomimo, że biegły w swej opinii uznał stawkę najmu 150 zł za niezawyżoną, powódka uznała za zasadną kwotę 115 zł netto za dzień najmu, powiększoną o 23% stawkę podatku od towarów i usług, przyjętą przez pozwanego ubezpieczyciela. Biegły sądowy w swej opinii wskazał co prawda, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynosi 5 roboczo-dni, w tym okres naprawy uszkodzonego pojazdu obejmujący czas technologiczny naprawy. Tym niemniej w ocenie sądu zasadnym jest doliczenie również 2 dni weekendu, podczas których nie wykonuje się żadnych prac naprawczych. Brak jest bowiem podstaw do tego, by strona powodowa ponosiła negatywne skutki w postaci zaniżenia okresu najmu z przyczyn niezależnych. Nadto zdaniem sądu mając na uwadze, że w dniu

27 maja 2015 r., podczas drugich oględzin uszkodzony pojazd został zdemontowany, nie nadawał się więc do jazdy, a decyzja pozwanej została wydana dopiero w dniu 24 czerwca 2015 r., w związku z tym nie sposób uznać za zawyżony czas 15 dni użytkowania pojazdu zastępczego przez powódkę. Powódka w tym okresie była uprawniona do oczekiwania na decyzję ubezpieczyciela, nie musiała dokonywać naprawy uszkodzonego pojazdu. W związku z tym sąd uwzględnił w całości żądanie w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy art. art. 805 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powódki łącznie kwotę 4.247,22 zł, w tym kwotę 3.115,62 zł tytułem odszkodowania oraz kwotę 1.131,60 zł (115 zł x 15 dni plus 23% podatku VAT) tytułem zwrotu kosztów najmu.

O odsetkach Sąd orzekł stosownie do treści art. 481 §§1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust.1 i 2 ustawy z 22 maja 2003r. ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) – zgodnie z żądaniem pozwu od kwoty 3.115,62 od dnia 20 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.131,60 zł od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia zapłaty oraz z kosztami procesu.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo.

Z uwagi na fakt, że powództwo było zasadne częściowo sąd o kosztach postępowania orzekł na zasadzie art. 100 zdanie 1 k.p.c. w zw. 108 §1 k.p.c., obciążając powódkę kosztami postępowania w 12,07%, a pozwaną w 87,93%, pozostawiając szczegółowe rozliczenie kosztów postępowania referendarzowi sądowemu.

(...)

1. (...)

2. (...)